

Villányi László

Hetvenévesen

a jól ismert kutya gubbaszt
utcánk elején
fejét lefelé húzza
a vénség gravitációja

életemben először
gyík szalad át biciklim előtt
összehordok egy kertnyi szénaitlatot
fürödni látom a barátposztátát
sikló keresztezi úszásomat

megint hátország lett
édesanyám szülővárosa

a kerítés mellé ültetem
a sarkantyúka magvait
mint beregszászi
nagyszüleim kertjében
úgy nyílnak
májustól novemberig

nem szabadulunk
a Rettegett árnyékától

ahogyan elmúlik a fájdalom
két éticsiga fénylő teste
olyan lassan közelít
s tapad egymáshoz

fölfedezem
létezik Hó köz
az Apáca utcából nyílik
akárcsak az Álom köz

négy éve
születésnapomra hozták fiaim
eddig csak
piros virágokat varázsolt
most két gyümölcsöt érlel
a gránátalmafa